יום־הולדת סטייל 1988

המלאך (בזמן השינה) הקטן חגג את יום־הולדתו ה־10. פעם באירוע כזה היו אופים עוגה טובה, קונים קצת ממתקים וגלידה ומזמינים את סבא וסבתא וכמה קרובים. אבל איפה הזמנים ההם?

ההוראות שקיבלתי היו להכין כסף ולהיות ממושמעת. הוא מצידו, טילפן ל־9 חברים הכי טובים ואמר להם לחכות לו ביום חמישי בשעה 4.30 בשער שבע בלב דיזנגוף.

לשאלתי מה יש בשער שבע, הוא ענה שכל תענוגות החיים קרובים לשער שבע. אבל כדי שלא אשאר באפלה מוחלטת הוא הודיע לי שב־4.30 הם ייפגשו, יקבלו ממני אסימונים (שאותם אקנה בקופה) למישחקי־וידיאו.

„את יכולה ללכת ולשתות קפה באיזה מקום, כי אנחנו כולנו נהיה באולם מישחקי־הווידיאו כחצי שעה. אחר כך," כך הוא אמר לי, „את תבואי ותיקחי את כולם לארוחה קלה של המבורגרים וצ'יפסים וקולה — ואם את יכולה," הוסיף המלאך, „תקני איזה ממתקים מעניינים כדי שנזלול אחרי הארוחה."

עד כאן ההוראות, שנראו לי די חנטרישיות, אבל הילד הסביר שביום־ההולדת שלו הוא יחליט. אני לא בדיוק זוכרת מתי הוא לא מחליט, אבל זה לא שייך לעניין.

באותו היום עשיתי הכנות קצרות מאוד. הוצאתי כסף מהבנק וקניתי סלסלה מלאה בשוקולדים. זה הכל. ב־4.30 התייצבנו, היום־הולדת ואני בשער שבע.

החברים כבר חיכו עם שקיות של מתנות והמלאך שלי חייך לכולם חיוך מלאכי ושאל: „איזה ג'י אי ג'ו קנית לי?"

קניתי אסימונים ב־20 שקלים (שלושה אסימונים בשקל), הכנסתי אותם לתוך המאורה האפלה ומלאתי את ההוראה בדבר שתיית קפה בבית־הקפה הסמוך. כשהם הטיסו מטוסי־קרב, נהגו מכוניות־מירוץ ושלטו בחלליות נכנסתי לבורגר ראנץ' הקרוב וביקשתי לאחסן אצלם את סלסלת־הממתקים. הסברתי שלילד יש יום־הולדת ועוד מעט נבוא בהמונינו לאכול אצלם.

חזרתי לשתות את הקפה שלי, ורק אחרי שבוזבזו כל האסימונים אספתי אותם (כל רגע ספרתי את הילדים כדי שאף אחד לא ילך לי לאיבוד) ונכנסנו למיסעדה. עד שהאוכל יהיה מוכן הצעתי לספר בדיחות. כולם הסכימו מייד.

עם יד על הלב, אני אומרת לכם שמימי לא שמעתי אוסף כזה של בדיחות גסות לא מאנשים מבוגרים ובטח לא מילדים בני 10.

אחרי כל בדיחה גסה שאחד הילדים סיפר, הם פנו אלי (הזקנה מהדור ההוא) ושאלו אותי „הבנת?" אחרי שהבנתי והסמקתי הגיע האוכל. ליד כל המבורגר וצ'יפס וקולה היתה סימניה, שהחברה מהבורגר ראנץ' נתנו במתנה לכל הילדים ובאותו הזמן גם צעקו כולם ביחד „מזל טוב!" כאילו לא דבר גדול, אבל הרגשה נחמדה מאוד של השתתפות בשימחה.

אכלו צחקו, צעקו כמובן, ולמראה סל השוקולדים ממש צרחו — ילדים מיסכנים, בטח שנים לא ראו שוקולד.

אחרי הזלילה הגדולה עברנו לחנות ממול, שהיא תערוכה קבועה של הולוגרמות. חוויה מרגשת של ממש. הילדים עמדו חצי שעה בחדר החשוך והתפעלו מהמוצגים.

בשעה 6 נגמרה היומולדת והילדים התפזרו, בעזרת אמהותיהם ובעזרת המכונית.

אני מוכרחה להודות שלמרות מה שחשבתי זה היה יום־הולדת נחמד מאוד, ואפילו הגועל־נפש לא היה מוגזם. 30 שקלים הממתקים, 20 שקלים האסימונים למישחקים, 54 שקלים המיסעדה, 20 שקלים התערוכה. 124 שקלים סה"כ ל־10 ילדים ובאמת היה כיף.

רותם אברוצקי

ילד יומולדת וחתולה
מחפשים חמוס

פניה לציבור

לך תדע מאין תבוא הרעה?

בחופש הגדול אירחנו בביתנו ילד נחמד בן 10 מהעיר וושינגטון בארצות־הברית. הילד הוא חבר של בני הצעיר. שני הילדים נהנו מאוד זה בהברת זה, ובילו ביחד שעות רבות בשיחה על רובוטריקים, ג'י אי ג'ו (אני חושבת שככה קוראים לזה) ועוד מיני צעצועים אידיוטיים שעולים המון כסף.

אחרי הצעצועים הם דיברו על בעלי־חיים, כמובן. החבר סיפר על החתול שלו והבן שלי הראה את החתולים שלנו. אבל אצל ילדים בני 10 שיחה אינה שיחה אם אחד לא מנצח, ולכן שלף הילד האמריקאי קלף אדיר ושם אותו על השולחן:

„לנו יש בבית שני FERRET'S."

אף אחד לא ידע בדיוק מה זה FERRET, ולכן הלכנו למילונים ומצאנו שבעברית הדבר הזה נקרא חמוס. בני, ילדי הרך והמתוק, נכנס לדיכאון. לחבר שלו יש חמוס ורק לו, למיסכן, אין.

מאז עברו חודשיים. הילד ביקש, התחנן ולא עזר לו כלום. בשבוע שעבר הוא חגג יום־הולדת וביום־ההולדת ההורים קונים בדיוק מה שהילד רוצה. מישהו אמר לו את זה, ובדיוק מה שהילד רצה זה חמוס.

אז בלי נדר ובלי הבטחות ובלי התחייבויות, אולי למישהו מכם יש איזה חמוס כדי שאני אוכל לראות איך באמת נראה הדבר הזה, שבעצם אני כבר שונאת אותו?

אגב, אם לאף אחד אין, אולי־אולי יסכים הבן שלי לקבל עוד חתול אחד, שניים שלושה צבים, כלוב עם ציפורים ואוגר. כולם ביחד כנגד החמוס.

צריך לסגור את הגבולות עם ארצות־הברית ולא לתת לאנשים המשונים שגרים שם לבלבל את המוחות של ילדינו הרכים.

ובכל זאת, אם יש לכם איזה חמוס, אנא טלפנו אלי ואני אבוא לראות. תודה.

מיכתב מקורא

הקורא היקר יחיאל ספרא, שהוא רב־לצונאי ידוע, מעדכן אותי מדי פעם בחדשות הארץ.

הנה מה שהוא סיפר לי השבוע:

הגיעו לצמרת –
באמריקה – ה„לוס־אנג'לס לייקרס",
בישראל – ה„תוחס־לייקרס"...

● ● ●

האמת היא שאני מתנגד ל„רפואה השחורה".
אבל זה עדיף מ... „מיסגרת שחורה".

● ● ●

הבעייה בבחירות – הקול הצף,
הבעייה בביוב – הכל צף.

● ● ●

בנק לאומי פותח סניף בסדום – הצדיק האחרון עזב.

● ● ●

מניות הבנקים משתחררות בערבות מדינה,
מנהלי הבנקים משתחררים בערבות עצמית.

● ● ●

לפני הבחירות של 1981 הצלחנו לפרק לעיראקים כור,
לפני הבחירות של 1988 מנסים לפרק לנו כור.

הודעה לבעלי־חיים

כל בעלי־החיים שטרם קיבלו את ההודעה לבוחר ואין להם מושג איפה הקלפי שלהם — אין בעייה.

גשו למיפלגה הקרובה למקום מגוריכם ובררו. למיפלגות הגדולות יש מחשבים. נותנים להם את מיספר־הזהות, ותוך שלוש שניות מוסרים לך את כתובת הקלפי שלך.

מי אמר שהמיפלגות לא עושות כלום בשביל האזרח?

אביזרים וציוד חדש לבעלי־חיים

תא נשיאה:

אין צורך לייבא מחו"ל, ואין צורך לבקש טובות מחברים שבמיקרה יש להם. עכשיו בכל חנויות החיות אפשר להשיג תא נשיאה לחתול. שלושה גדלים, תא יפה ונוח. המחיר מ־60 עד 115 שקלים. לחתול בגודל נורמאלי מספיק התא הקטן ב־60 שקלים.

הרצועה החדשה לכלבים
מומלץ על־ידי מאלפים

חול:

חול מסוג חדש לצרכי החתול, לבן, גרגרי, בעל כושר ספיגה גבוה ולכן אינו מעלה ריח. 17 שקלים לשק של 12 ק"ג. אם יש לכם חתול אחד — השק מחזיק שלושה־ארבעה חודשים.

* * *

רצועה:

רצועת הלטי לכלבים. רצועה מסוג חדש, המתלבשת על אפו וראשו של הכלב ולא על הצוואר. הכלב נשלט טוב יותר על־ידי בעליו וגם אינו יכול לנשוך או לחטוף שאריות־מזון ברחוב. מומלץ על־ידי שופטים ומאלפי־כלבים. 25 שקלים.

* * *

ממתקים:

ואם הוא היה נחמד, הכלב שלכם, מגיע לו עוגיה? אז עכשיו יש עוגיות לכלבים של דוגלי. מלבד הפינוק מכילות העוגיות ויטמינים ומינראלים המשלימים את הארוחה של הכלב הניזון בעיקר משאריות. הם אוהבים את זה. אריזה של 800 גרם ב־5.20 שקלים.

עוגיות לכלבים
מינרלים וויטמינים. כמו לבני־אדם

דניאלה שמי